

13. Jan. 1973

FAKTA

Dato:

13. Jan. 1973

Sidetæl:

Notes 72-73 bd 6 s. 67-72

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 13-1-73.

Jeg vil prøve
at gøre min tone hele
problemet Succis, eller
rettere se det som det
er inden at det er mig.
Det er et problem som
gælder mig og for
vil jeg gerne prøve
at bringe det frem
i det.
Jeg vil gerne have Suc-
cis, eller være "med i"
hvad der foregår i den
aktuelle Kunstverden.
Det er en vandspejling
og det betyder, ikke stærkt
at besøge den, eller
besøge den som noget
fortidligt.
Det kan dan om at

nytte at konstatere, at selv
om ønsket er meget stærkt
Lilskede sig kan det af
mange forskellige årsager ikke
opfyldes. Det er jo ikke
villig til at betale den pris
som der vil betales for
Succis, dels har jeg i den
-vordt i ikke at muligheden
fulent for at straffe mig
den.
Overfor dette Succis ønske
mangler det ikke at udarbejde
alle de negative sider som
jeg har med Succis ønsket.
Jeg er indt i alle af den grund.
Man - at jeg har dette ønske
-ste gælder mig og for, det
føler jeg stærkt.
Derfor at se på hvad der
ville ændres hvis ønsket
blev opfyldt. Måske

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vilde det for mig af min
ensidighed og mit selvhad
at det personlige ved at
mygte anerkendelse for
- for om verden - måske.
Jeg tror den mest i det
for, dikt vil fremme min
kreative personlige produktion,
måske i det papir og ved mig
- det i det selvhad vil
fringe mig, det at gøre
ting for, det at gøre
det er guld og i for
- væn med lyden hver gang
for sig over for en og give
der har det mindste skøn
af en bevilgning over sig).
Jeg vil selvfølgelig
den det på sig selv eller det
i bevidstheden om at
være "et navn" i den for

Kunstverden som man beskaf
- Lige sig med, med sel
hvorn for et skær mål.
Man hvad vil det reelt
fremme? Ville det opleve
for det bedre og mere
ville det blive sundt, for
mere "fisse" over sig, for
"gode" i den for alle om
- nu det? Måske - måske
i det, det er i hvert fald
sig selv for selv og de pro-
- blomer og kronikaler
er mine og oprigtig bevidst
ville i det fremover end sig
personligt, den dannelse
ville det, i det blive mere
for.
Fremover kan man nok
stille i den i det om det
det er alene frem for den
man gør sig og de vil at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-dij komme til at svare
til virkelig heden. Så de er
helt overflødig.
Man må se på siderbe-
-ren som den er udt.
Man er den så den at j.
a. Skide misundelig på
alle dem som er med i
rædet og briste på sig af
selv med lidenskabelighed
j. ikke er med. Man
hve kan ~~selv~~ misundelsen
eller selv med lidenskabelighed
den der det mindste ved
situationen de kan kun
gere mig fortælle om i divi-
-ligt min dr. Alligevel er
j. lige ved at give af
j. selv med lidenskabelighed
gode over at j. ikke
kann du hvad j. ønsker.

Jeg er et mål det er, ~~ikke~~
selv i forhold til den inter-
-nationale kunstverden, også
en kendsgerning, og selv i for-
-hold til mig selv, men det ender
hins og j. sikkert også et
mål, men hvorfor vil j.
ikke være et mål?
Hvad er der i vejen med at
være et mål? Det er ikke
er andre som regner med
en, at om verden de bruger
en som et mål og at
man der for også behøver sig
selv som et mål.
Det er altså om verden som
for en til at behøver sig
selv som et mål, man kan
j. ikke behøver sig selv
selv med j. selv som et
mål, det kan ingen man-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- næsker, ejfint man det kunne
man p[er] sin p[er]t kan i alle
holde ud af lave.
Det som for man næsker til
at de gi selvord er for
bl. a at de g[er] sig eller
af sociale om skandaler
af h[er]ing af om verdens blom.
S[æ]ttes af dem at til sig selv
bliver deres egen mening om
dem selv.
Uden dette skulle det ude-
fra kan i alle man næske
i alle, for sig selv som
at vil, så lange man har
den mindste smule livs-
drift til bruge er man sig
selv over for sig selv i h[er]t-
fuldt i forhold til sine
h[er]tione i handlinger,
for kan som skaber preskrib-

- linge og ikke handlinger kan
den mindst godt skaber den
preskribing at man er et
m[er]k.
Man i alle man der for kan
s[æ]t just at alene i sig
forhold til om verden kan
man anse sig selv for at
m[er]k - alene i dette forhold
betyder det noget om man
er et m[er]k eller ej.
Selv fulgt er det meget
genkendt at blive betragtet
som et m[er]k - og det g[er]
mig enormt. Det er bety-
delig åbenbar at det er
så g[er]ende at man er
p[er]v[er]t til at kom me
med i ind[er]en m[er]k over-
for om verden for at den
i alle længere stået kunne
bebruste en som et m[er]k.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Det er blevet så vigtigt for
en, ikke at blive fortrængt
som et mål og man næsten
er parat til at sælge sin
Sjæl til djævelen.
Dårlig det der man
bliver det, ikke spørg
om man var et mål eller
nået mere et. Ad være nummer
et for dig ikke for dig -
- angsten eller de forudsig-
- de lidelser, der er man
at man måske som alle
andere - det er jo en ymn-
- mel sandhed. Du lykkes
ens egne og skikkelser bevidst-
- heden og alt er en
formhed. Med den sidste
rest af bevidst heden vil
man måske i et pynte-
- ligt glimt se Sandheden

- nemlig den at alt er
lige-gyldigt - at alt ikke
var andet end tænke spørgsmål.
Bevidstheden vil skubbe i
afkølingen af at man har
forstået sig selv og alle
tænke spørgsmål.
Man jo ligeså i alle for dig
mig jo ligeså i live og
offer for dig tænke spørgsmål
som altså har skabt denne
forståelse, jo denne vished
hvis man om at jo er
et mål.
Ja man tænke og skrive disse
tænke med det tydelige tron-
- der hovedet venter til jo
søger af hvidt og mørkt
- se i den forunder denne
vished om at være et mål,
jo er et mål hvad end

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Þ vil være det eller ej.
Þ er et nul - þ er
et nul - þ er et nul
Þ er et nul - þ er et
nul.
Det mytter ikke et gæve
mod skænd vor et sandt
nul.

VÆR ET NUL.

Paris. 14-7-73.

Der er en ret liden kunst-
-nære som þ finder efter fejl-
-gelses værdige - en slags for-
-billeder, men þ oplever
at man kun kan efter-
-følge dem i den ene

ting: at være sig selv.
Det var jo de sidste år.

Paris

15-7-73.

Kunst er et mystere.
Jedag her þ muld for muzi-
-kants for at se om det
var muligt is. forvejen þ
dette degn at þone de
ube kuge lige ussien u lions. der
kræfter sig til det.
Det lykkedes det en is
opad, men det er ikke dette
fald, skal behandles her, der
- med det þenomen at man
dønner sig an den ke og
dæfter fidsdege at modskædi-
-gær den for at se om den
happere man dønne de sig
vi a den kan kunne beklæppe